

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6Tos/220/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2511010720
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 12. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Pavol Sládok
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2012:2511010720.3

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Pavla Sládka a sudcov JUDr. Ivana Ilavského a JUDr. Janky Klčovej, v trestnej veci proti obvinenému G. H. stíhaného pre zločin krádeže podľa § 212 odsek 1, odsek 4 písmeno c/ Trestného zákona o sťažnosti obvineného proti uzneseniu Okresného súdu Piešťany pod sp.zn. 2T/140/2011 zo dňa 07.12.2012, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 13. decembra 2012, takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku sa sťažnosť obvineného G. H., nar. XX.X.XXXX, zamietla.

odôvodnenie:

Uznesením Okresného súdu Piešťany pod sp.zn. 2T/140/2011 zo dňa 7.12.2012 tento (okresný súd) v trestnej veci proti obvinenému G. H. podľa § 79 odsek 3 Trestného poriadku zamietol žiadosť obvineného o prepustenie z väzby na slobodu. Súčasne podľa § 80 písmeno b/ Trestného poriadku neprijal písomný sľub obvineného, že nebude páchať trestnú činnosť, bude sa dostavovať na hlavné pojednávanie a dodrží obmedzenia, ktoré mu súd uloží, pričom sa bude zdržiavať u rodičov.

Rovnako podľa § 80 písmeno c/ Trestného poriadku nevyhovел návrhu obvineného na nahradenie väzby dohľadom probačného a mediačného úradníka nad obvineným.

Z odôvodnenia uznesenia okresného súdu vyplýva, že aj v aktuálnom štádiu trestného stíhania u tohto (obvineného) pretrvávajú dôvody väzby uvedené v ustanovení § 71 odsek 1 písmeno a/ a písmeno c/ Trestného poriadku.

Dôvody väzby „preventívnej“ uvedené v ustanovení § 71 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku sú konkretizované samotnou osobou obvineného v priamej väzbe na aktuálne šetrenú činnosť, z ktorých skutočností je zrejmé, že sa v jeho prípade jedná o viackrát súdne trestanú osobu, a teda hrozí dôvodná obava, že v prípade prepustenia na slobodu by naďalej v trestnej činnosti pokračoval.

Dôvody väzby „útekové“ sú v zmysle dôvodov napadnutého uznesenia konkretizované tou skutočnosťou, že obvinený sa vyhýbal trestnému konaniu tým, že odišiel do Českej republiky. Z tohto dôvodu bol aj neskôr vydaný európsky zatýkací rozkaz, po realizácii ktorého bol tento (obvinený) premiestnený na územie Slovenskej republiky na ďalšie trestné konanie.

Z týchto skutočností, spolu so samotnou osobou obvineného v minulosti viackrát súdne trestaného, je zrejmé, že v prípade ponechania na slobode by tento mohol mariť ďalší priebeh šetrenia veci tým, že ujde, resp. že sa bude skrývať na neznámom mieste.

Uvedené súdom I. stupňa zistené skutočnosti súčasne podľa názoru tohto (prvostupňového súdu) nevytvárajú reálny základ na to, aby bolo možné nahradiť účel väzby tým, že sa prijme písomný sľub obvineného, resp. že sa nahradí väzba dohľadom probačného a mediačného úradníka nad obvineným. Takéto inštitúty nahradzujúce väzobné stíhanie osoby obvineného, podľa názoru súdu I. stupňa sú s poukazom na uvádzané skutočnosti nedostatočné.

Proti uzneseniu okresného súdu podal sťažnosť obvinený G. H., ktorú odôvodnil prostredníctvom obhajkyne a to v zákonnej lehote.

S rozhodnutím súdu I. stupňa zamietajúceho jeho žiadosť o prepustenie z väzby nesúhlasí. K samotnému trestnému konaniu sa vyhnúť nechcel, má za to, že takýto záver prvostupňového súdu má len hypotetický charakter. Do Českej republiky odišiel, nakoľko si tam našiel prácu a chcel tu zarobiť nejaké peniaze. Rovnako sa nikde neskrýval. Nepoprel skutočnosť, že nevedel o tom, že je voči nemu na Slovensku vedené trestné stíhanie, v každom prípade si uvedenú záležitosť chcel dať do poriadku. Keďže bol v Čechách okradnutý tak sa mu všetko skomplikovalo.

Samotná skutočnosť, že bol v minulosti viackrát súdne trestaný podľa neho nezakladá automaticky dôvodnú obavu, že by v prípade prepustenia na slobodu v trestnej činnosti pokračoval.

Naopak svojim písomným sľubom sa zaviazal, že v prípade prepustenia na slobodu bude viesť riadny život a nebude páchať trestnú činnosť. Rovnako sa bude dostavovať na všetky predvolania súdu. V prípade prepustenia na slobodu by sa zdržiaval u rodičov, ktorí sú ochotní mu pomôcť. Tiež by sa mohol zamestnať u svojho brata.

V konečnom dôsledku navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zrušil a prepustil ho z väzby na slobodu za súčasného prijatia ponúknutého sľubu, ako aj nahradením väzby dohľadom probačného a mediačného úradníka nad ním.

Na podklade v zákonnej lehote podanom a odôvodnenom opravnom prostriedku (sťažnosti) odvolací súd postupujúci v zmysle § 192 odsek 1 Trestného poriadku preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia, ako i konanie predchádzajúce ich vydaniu, pričom dospel k záveru, že sťažnosť obvineného G. H. nie je dôvodná.

Odvolací súd preskúmajúc príslušný spisový materiál a súčasne podanú sťažnosť obvineným, dospel k záveru, že súd I. stupňa nepochybil, pokiaľ žiadosti obvineného G. H. o prepustenie z väzby na slobodu nevyhovel. Rovnako zákonne súladným spôsobom rozhodol, pokiaľ neprijal obvineným ponúknutý sľub, resp. návrh na nahradenie väzby dohľadom probačného a mediačného úradníka nad ním.

Príslušné dôvody väzby aj podľa názoru odvolacieho súdu sú aktuálne v súčasnom štádiu trestného stíhania. Dôvod väzby „útekovej“ uvedený v ustanovení § 71 odsek 1 písmeno a/ Trestného poriadku a „preventívnej“ uvedenej v ustanovení § 71 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku sú v konkrétnom prípade objektivizované skutočnosťami, na ktoré správne poukazuje súd I. stupňa v napadnutom uznesení. Sú to predovšetkým dôvodná obava, že v prípade prepustenia na slobodu obvinený ujde, resp. bude sa skrývať, aby sa tak vyhol trestnému stíhaniu v aktuálne šetrenej veci. Rovnako tak hrozí dôvodná obava, že v prípade prepustenia na slobodu by v trestnej činnosti naďalej pokračoval, keďže v jeho prípade sa jedná o osobu viackrát súdne trestanú, napriek tejto skutočnosti dopúšťajúcu sa ďalšej trestnej činnosti.

Tieto okolnosti v konečnom dôsledku neumožňujú, aby v konkrétnom prípade došlo k nahradeniu väzby sľubom ponúknutým obvineným, resp. dohľadom probačného a mediačného úradníka nad obvineným. Tieto inštitúty nahradzujúce väzobné stíhanie osoby obvineného, tak ako konštatuje prvostupňový súd

nevytvárajú reálnu záruku, že v prípade ich prijatia dôjde k naplneniu účelu, ktorý sa sleduje väzobným stíhaním osoby obvineného v konkrétnej veci.

V tomto smere si teda odvolací súd prvostupňové rozhodnutie v plnom rozsahu osvojuje a ako na správne na neho poukazuje.

Samotnému rozhodnutiu súdu I. stupňa je súčasne potrebné vytknúť formálnu nesprávnosť spočívajúcu v tom, že pri rozhodovaní o ponúknutom sľube, resp. o návrhu na nahradenie väzby dohľadom probačného a mediačného úradníka nad obvineným, súd I. stupňa opomenul uviesť aj príslušný odsek §-u 80 a to odsek 1, ktorý v jednotlivých prípadoch upravuje inštitúty nahradzujúce väzbu.

Samotná táto formálna nesprávnosť však neznamená nezákonnosť rozhodnutia, ako takého, a preto bolo potrebné rozhodnúť spôsobom uvedeným vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.